

[illegible]

AfterDOG 08/2025

*** (ruiny)

zvyšky zámeru
pokračovanie
v rozklade
rozpad so skrytým
zmyslom

nezostane
kameň na kameni
pamäť čo neudrží
čas na lopatkách

*** (stena)

delí
bez úmyslu
drží
bez vôle
nič nepovie
a predsa
zastaví
všetko
hluchá rovina
ticho na výšku
stopa
po rozhodnutí
viac
než
hranica

*** (chodba)

lineárne čakanie

stena pri stene

vzduch

bez výhľadu

môj ďalší

sólový výstup

do

rovnobežna

*** (schodisko)

pohyb
v špirále
chodník
čo
stúpa
a nikam
nevedie

čiarový záznam výšky

každý
krok
ťažší
ako
predtým

*** (výklenok)

miesto
čo čaká

obrožie
s úmyslom

tieň
čo vie
kam patrí

pred tmou
ukryté
útulno

*** (klenba)

ťažoba

v oblúku

pevnosť

z pokory

pnutie

čo

nespadne

zohnutý kameň

vzdor zhrbený

do dokonalosti

*** (podzemie)

bez

výhľadu

bez

neba

miesto

kde

zvuk

váha

viac

hlboko

neznamená

skryto

iba

iný

povrch

po

vrch

*** (kupola)

priestor
kruhy v hlave
nad hlavou
vietor má
vlastný
strop

oblúk bez hrán
symetria
čo toleruje
neistotu

*** (most)

vzdušný

krok

medzi

ničím a

ničím

napnutý

ako

dôvera

ktorú

niečo

ťahá

nie hore

nie dolu

iba

medzi

obojbrehým

možnom

*** (raster)

opak

a

tenká sieť

čo nebráni

iba

zoradí

pravidelnosť

bez pravidiel

na mape mesto

nájde

svoje

miesto

*** (rímsa)

koniec

steny

začiatok

váhania

Živopis

K.G. Vánice (1975, Trnava) patrí oprávnene medzi najviac prehliadané osobnosti slovenskej literatúry. O jeho detstve sa veľa nevie, niektoré zdroje (Kanis et al, 2001) dokonca spochybňujú, či sa vôbec odohralo.

Vánice študoval krátko na viacerých školách, spomínajú sa najmä utorky v bufete na stavebnej priemyslovke, cikpauzy za teologickou fakultou a nezabudnuteľné štyri dni v autoškole. Ani jednu inštitúciu nedokončil, čo pre nikoho nie je prekvapením.

Jeho prvá zbierka Piesok v zásuvke (1991?) nebola nikdy vydaná a ani nebude, len kurva cez moju mrtvolu (Blanárová 2012). Rukopis odmietli všetky oslovené vydavateľstvá, dokonca aj treťotriedny AfterDOG, ktorý v tom čase a vlastne ani potom nikdy inokedy nikoho iného nikdy neodmietol.

Vániceho tvorba sa vyznačuje jedinečnou nepochopiteľnou kompozíciou, ktorú odborníci definujú ako „nehybnosť v pohybe“ (porov. Novotný 2008). V praxi to znamená, že autor dokáže napísať báseň o diaľnici tak, že čitateľ má pocit, že sleduje stojacu kolónu.

Vplyv Vániceho na slovenskú poéziu je dodnes sporný. Niektorí bádatelia tvrdia, že je nulový, iní, že je dokonca záporný, čo je v literárnej histórii unikát.

K.G. Vánice v súčasnosti pôsobí prevažne v ústraní, kam ho jeho úspešnejší literárni súčasníci vyhnali mokrou handrou, trieskaním hrncami a dlhou zastrúhanou tyčou. Aby sa z ústrania nedostal, striadajú sa pri ňom vo dne v noci dvojčlenné dobrovoľnícke hliadky, záujemcovia o službu môžu podať prihlášku na webovej stránke Ministerstva obrany kultúry SR.

K.G.Vánice: Architextúra

*** (ruiny)	2
*** (stena)	3
*** (chodba)	4
*** (schodisko)	5
*** (výklenok)	6
*** (klenba)	7
*** (podzemie)	8
*** (kupola)	9
*** (most)	10
*** (raster)	11
*** (rímsa)	12
Živopis	13